

Pramen

Časopis gréckokatolíckych seminaristov Ročník XV. Číslo 2.

- ✉ Pavlov život so vzkrieseným Kristom
- ✉ Svedectvá seminaristov z pastoračného ročníka
- ✉ Deň otvorených dverí kňazského seminára

ÚVODNÍK

Obyčajné maličkosti sú poväčšine také konkrétnosti, ktoré sú pre funkciu určitého celku nevyhnutné. Dávajú totiž celku plnú krásu či do konalosť. Tak rám dáva plný výraz namaľova nému obrazu, viazanka celému obleku, jahoda poháru šľahačky...

Aj každý človek je takou konkrétnosťou, ktorá dáva plnosť celému svetu. Istý filozof poznamenal: „Človek je síce chúlostivou, slabou trstinou – ale mysliacou!“ Tým chcel poznamenať, že každý konkrétny človek obohacuje svet – bez neho, konkrétneho, by svetu k dokonalosti čosi chýbalo. Túto potrebu konkrétnej maličkosti si zvykneme pripomínať na na rodeniny, meniny či pri iných udalostach, týkajúcich sa konkrétneho človeka. Všimneme si ho a chceme mu pripomenúť, že je dôležitý. Obrátením po zornosti na konkrétneho človeka sa podobáme nášmu Bohu, ktorý každého človeka na zemi udržuje pri existencii tým, že na neho myslí. Inak povedané, ak by niekto z nás pre tento svet neboli potrebný, neexistoval by vôbec.

O tejto pravde sa v našom kňazskom seminári presvedčame každý deň. Tento školský rok nás v seminári žilo svoj každodenný život 66 seminaristov spolu so šiestimi predstavenými – všetci v rovnakom odevu, rovnakom programe, rovnakých podmienkach. Na prvý pohľad by sa zdalo, že to číslo nie je zaujímavé, ved' aj tak sú všetci rovnakí... No ten, kto by vnikol do seminárneho života trocha hlbšie, spoznal by, koľko originality, jedinečnosti sa v tom počte nachádza. Každý z nás totiž do spoločného seminárneho života vnáša vlastnú, neopakovateľnú hodnotu daru svojho vnútra – rozumu i srdca. Vďaka tomu sme sa mohli obohatiť o mnohé skúsenosti, ktoré by sme sami nevládali zažiť. Práve vďaka ochote žiť spoločný život v seminári a darovať druhým kus vlastnej originality sa nám podarilo získať mnoho neopakovateľných zážitkov a vytvoriť mnohé aktivity a hodnoty, obohacujúce každého, kto sa s nimi stretne. Veru, naozaj dlhý bol výpočet všetkých hodnôt spoločného seminárneho života v uplynulom školskom roku. Určite by k nim patrili spoločné chvíle pri modlitbe v seminárnej kaplnke, ktoré vzorne zabezpečovali bratia ceremoniári; krásu a harmóniu byzantských spevov pri mnohých príležitostiach citlivu prezentovali bratia v Zbore sv. Romana Sladkopevca; bez duktora a viceduktora by sme si nevedeli predstaviť organizáciu bežných aktivít v seminári ako napríklad zadeľovanie služieb pri bohoslužbách,

o. Marko Rozkoš
rektor

Bleskovky	2
Pavlov život s Kristom	4
Čas posväcania	6
Svedectvá z pastoračného ročníka ...	8
Deň otvorených dverí	12
Rozlúčka s bratmi šiestakmi	14
Stretnutie seminaristov	15
Božia pomoc pri skúškach	16
Doma i vo svete.....	17
Prechod v našich životoch	18
Odpustová slávnosť.....	19
Zábavník.....	22
Exegéza	24

REDAKČNÁ RADA:

ZODPOVEDNÝ ZA VYDANIE:
PhDr. Marko Rozkoš, PhD.

ŠÉFREDAKTOR:
Martin Barna

GRAFICKÁ ÚPRAVA:
Kamil Ganózcy
Ľuboš Pavlišinovič

REDAKČNÁ RADA:
o. Jozef Paraska CSsR
Pavol Burda
Michal Sopko

FOTO:
Róbert Krolak
Kanil Ganózcy

ADRESA REDAKCIE:
Sládkovičova 23
080 01 Prešov
www.unipo.sk/gks

Zo srdca ďakujeme za všetky Vaše príspevky a dary, ktoré ste s láskou darovali našim seminaristom
Neinvestičný fond sv. Jána Krstiteľa.

Predstavení seminára

**REDAKCIA SI VYHRADZUJE
PRÁVO NA ÚPRAVU ČLÁNKOV.**

Vydané: jún 2009
Ročník XV.

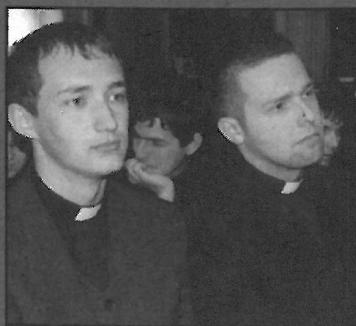
TITULNÁ STRANA:
Socha Bohorodičky v semi-nárnej záhrade.

Duchovná obnova

Bratia v Poľsku

Stretnutie v Košiciach

Deň otvorených dverí

14. apríl (utorok)

Po sviatkoch Vzkriesenia sme sa opäť vrátili v nezmenenom počte za brány seminára.

17. apríl (piatok)

V seminári sme privítali 12 kandidátov na prijatie do kňazského seminára, ktorí s nami strávili dva dni.

V katedrálnom chráme sme viedli bdenie k nášmu patrónovi, blaho-slavenému biskupovi Pavlovi Petrovi Gojdičovi, OSBM.

22. apríl (streda)

Skupina Zboru sv. Romana Sladkopevca sa prezentovala na pôde Filozofickej fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku, v rámci medzinárodnej vedeckej konferencie: „Cirkvi 19. a 20. storočia v slovenskej a českej historiografii.“

24. - 25. apríl

Počas týchto dní prebiehala v našom seminári pravidelná duchovná obnova. Tentokrát na tému: „Manželstvo a celibát v teológii apoštolu Pavla.“ Duchovnú obnovu viedol ThDr. Štefan Palocko, PhD.

25. apríl (sobota)

Duchovnú obnovu sme ukončili sv. liturgiou v priamom prenose rádia Lumen.

26. apríl (nedel'a)

Skupina Zboru sv. Romana Sladkopevca sa zúčastnila prehliadky speváckych zborov - Sakrálna pieseň východného obradu – Poráč 2009 - Hospodi pomíluj.

1. máj (piatok)

Prvý piatok mesiaca máj strávili naši bratia v Sanktuáriu Božieho milosrdstva v Krakove na Púti rádia Lumen.

Ďalšia skupina bratov sa zúčastnila na tradičnom stretnutí semináristov Slovenska, ktoré sa tentokrát konalo v Košiciach.

3. máj (nedel'a)

Brány nášho kňazského seminára sme otvorili pre širšiu verejnosť, kde

ich čakal zaujímavý program pod taktovkou seminaristov.

Deň otvorených dverí sme zakončili stretnutím s vladkom Jánom a prof. Tadeuszom Zasépom, pri seminárnej opekačke.

Náš seminár v spolupráci s humanitnou spoločnosťou Humanita pre život pripravil benefičný koncert Prešovčania Prešovčanom v PKO Čierny orol, venovaný ženám - matkám.

10. máj (nedel'a)

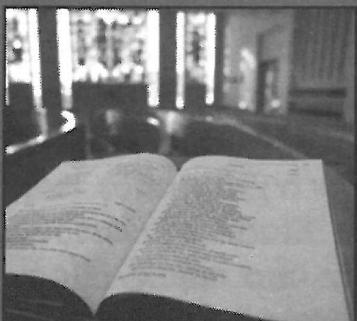
Zúčastnili sme sa slávnosti, v katedrálnom chráme, ktorá sa konala pri spomienke na nášho blaženého mučeníka Vasil'a Hopka, prešovského biskupa.

11. máj (pondelok)

S nádejou na úspech sme zahájili skúškové obdobie, na našej teologickej fakulte.

21. máj (štvrtek)

Vo sviatok Nanebovstúpenia nášho Pána sme v našom seminári privítali návštevu z Nemeckých Kolpingových rodín.

Skúškové obdobie

Kolping

Opekačka

Odpustová slávnosť

22.-23. máj

Duchovnú obnovu v mesiac máj viedol o. Martin Mikula. Venoval sa v nej svedomiu a prirodzenému zákonu podľa učenia sv. apoštola Pavla.

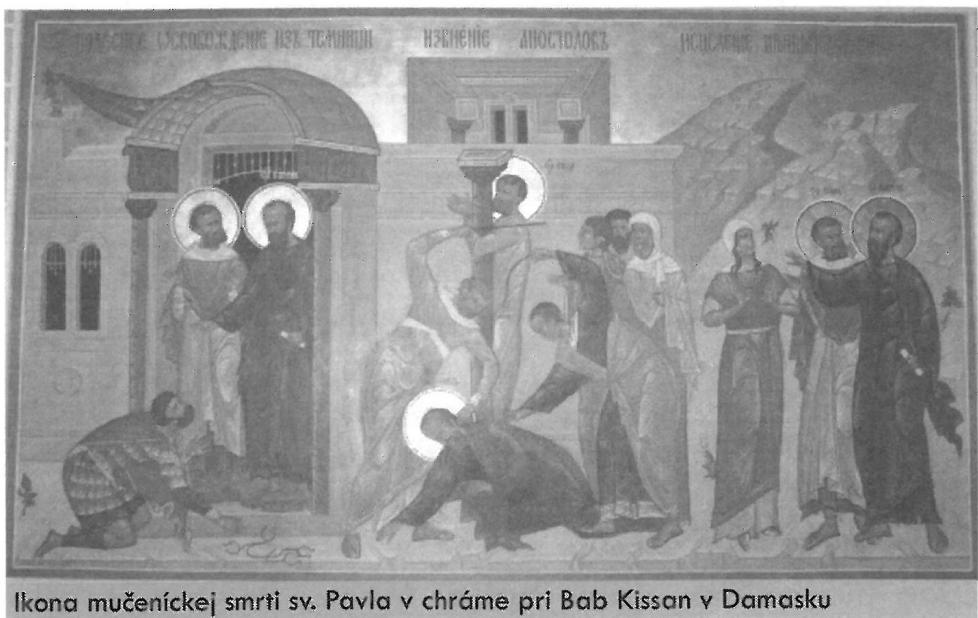
27. máj (streda)

V tento deň sme svätoú liturgiou začali duchovnú obnovu pred našou odpustovou slávnosťou.

1. jún (pondelok)

Na sviatok Najsvätejšej Trojice sme v našej kaplnke slávili odpustovú slávnosť. Hlavným celebrentom bol o. Marcel Mojzeš, protosynkel Prešovskej archieparchie a slávnostným kazateľom o. Vladimír Tomko, protosynkel košickej eparchie.

PAVLOV ŽIVOT SO VZKRIESENÝM KRISTOM

Ikona mučenickej smrti sv. Pavla v chráme pri Bab Kissan v Damasku

Až po úplnom pripodobnení Asa Kristovi v poslušnosti ako som o tom písal v predchádzajúcom čísle môže Pavol plnými dúškami zakúšať ohlasovanie toho, ktorý ho oslovil ešte pred Damaskom. Teraz už pripravený na túto misiu prichádza do Antiochie, a po modlitbe a vložení rúk starších cirkvi prijíma jú Pavol a Barnabáš poslanie od cirkvi íst' a ohlasovať celému svetu Kristovo spásne evanjelium.

Posilnení darom Sv. Ducha odchádzajú naplniť misiu, ktorú prijali od vzkrieseného Krista: „*Chod’te do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu.*“ (Mk 16, 15). Ich túžbou bolo, aby slová života zazneli v ušiach obyvateľov Malej Ázie, Ciclície, Galácie, Efezu až po európske metropoly Solún či Korint.

Ich cesty neboli jednoduché, mnohokrát sa stretávali s nevďakom, závistou či dokonca ohováraním. Nevera a prenasledovanie sa stali

ked' si uvedomíme, že ak jeden zomrel za všetkých, teda všetci zomreli.“ (2 Kor 5, 14)

Zaiste každý bude súhlasit' s tým, že v dnešnom svete sú na kresťana kladené veľmi vysoké nároky. Ved' ukazovať svoju vieru aj napriek tomu, že spolupracovníci sa mi preto posmievajú, spolužiaci mi tvrdia, že som nemoderný a kamarátky so mnou dokonca ani nerozprávajú, je naozaj ľažké. Niečo podobné však mohol zakúshať aj sv. Pavol na sebe a predsa za každých okolností vyznával Krista. Jeho stretnutie so Vzkrieseným bolo tak silné, že sa nebál ani v nebezpečenstve smrti ohlasovať jeho slovo, ako sa sám vyznáva Timotejovi: „Pamäтай na to, že Ježiš Kristus, z Dávidovho rodu, bol vzkriesený z mŕtvych podľa môjho evanjelia, pre ktoré znášam útrapu až po okovy ako nejaký zločinec. Ale Božie slovo nie je spútané!“ (2 Tim 2, 8 – 9)

Zo svojho, Kristom premeneného vnútra, neustále čerpá slová povzbudenia, útechy a lásky. V každom svojom liste nimi dvíha veriacich z ich každodenných tŕažkostí a ukazuje im, že aj napriek všetkému, čo prežívajú, sa ich Boh neustále túži dotýkať tak ako jeho. Pavol sa vo svojom ohlasovaní úplne podriaduje Božiemu slovu a pokoj Vzkrieseného prináša na miesta, kde vládne hnev či nepokoj: „Sám Pán pokoja nech vám daruje trvalý pokoj v každom ohľade.“ (2 Sol 3, 16)

Na misijných cestách však nie len ohlasuje Krista, ale aj zakladá nové cirkevné obce, ktoré vo svojich listoch neskôr usmerňuje, a ak je to nevyhnutné aj karhá. Každým dňom znova a znova zakúša dôverný vzťah s Bohom a pre Noho pokladá všetko ostatné za nepodstatné. Je ochotný všetko strácať kvôli poznaniu Boha, ako píše aj Filipanom: „A vôbec všetko pokladám za stratu pre vznešenosť poznania Krista Ježiša, môjho Pána. Preň som všetko stratil a pokladám za odpadky, aby som získal Krista.“ (Flp 3, 8)

Túto blízkosť sa snaží rozďávať všade kam ide, aj keď mnohokrát nie je prijímaný, ba jeho nepriatelia ho uvrhnú do väzenia. Ani jeho múry nezabránia Pavlovi aby oslavoval Boha. Boh sa v jeho živote nedáva zahanbiť, a po tom čo sa otriasajú základy žalára, Pavlovi uverí nielen strážca väzenia, ale aj celý jeho dom a dávajú sa pokrstíť. (porov. Sk 16, 23 – 33)

Pavlova odvaha sa prejavuje i v tŕažkých skúškach. Pavol nie lenže nebojáčne vystupuje proti

Félixovi a Agrippovi II., ale aj im zvestuje Kristovo spásne posolstvo. Jeho vytrvalosť pri hlásaní dobrej zvesti nepozná hranice a nie div, že aj kráľ Herodes je na pochybách a skoro mu uverí. Vzkriesený Ježiš, dotýkajúci sa Pavla na jeho ceste, znova zohráva dôležitú úlohu, a rozprávanie o tejto udalosti ešte viac podnieti nenávist voči jeho hlásateľovi. Ani podobnosť osudu s nespravodlivo odsúdeným Ježišom, svätému Pavlovi neubližuje, lebo on už žije život vzkrieseného Ježiša, ktorému už nemôže nič ubližiť. Uvedomenie si tejto skutočnosti sám vyjadruje vo svojom liste Galatánom: „Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus. Ale život, ktorý teraz žijem v tele, žijem vo viere v Božieho Syna, ktorý ma miluje a vydal seba samého za mňa.“ (Gal 2, 20)

Finále života apoštola národov je podobné životnej ceste jeho Majstra, ktorého hlásal od Antiochie cez Kolosy až po Rím. Ježiš zomiera na kríži a jeho služobník - svätý Pavol končí svoj život pod mečom kata. Tesne pred svojím sťatím hodnotí svoju misiu slovami adresovanými jeho najvernejšiemu žiakovi Timotejovi: „Dobrý boj som bojoval, beh som dokončil, vieru som zachoval. Už mám pripravený veniec spravodlivosti, ktorý mi v onen deň dá Pán, spravodlivý sudca.“ (2 Tim 4, 7 – 8)

Kiež by tieto Pavlove slová mohol povedať každý z nás pred odchodom z tohto sveta Tomu, ktorý nás povoláva tak, ako Pavla, byť misionárom pre tento svet.

Martin Dudok, 4. ročník

Dokončenie úvodníka z 2. strany obálky:

pri bohoslužbách, adoráciách, pri stole v jedálni, na vrátnici a rôznych pravidelných činnostiach v seminári; prácu našich infirmaristov (bratov, ktorí sa starajú o chorých) ocenil zaiste každý, kto počas roka bojoval s chrípkou, angínou či inou chorobou; o zviditeľnenie nášho života v seminári sa starajú bratia, ktorí sa zúčastňujú na tvorbe našich web-stránok. Pravidelné návštevy chorých v nemocnici; prezentácie života v kňazskom seminári i o živote nášho patróna bl. biskupa Pavla Petra Gojdiča v našich farnostiach; Mikulášsky program, ktorý bol darom pre naše deti; rôzne kultúrno-spoločenské aktivity v spolupráci s inými inštitúciami sú dôkazom, že bohatstvo nášho spoločného seminárneho života presahuje hranice iba našej ustanovizne.

Vďaka d'alším bratom v redakčnej rade nášho časopisu Prameň sa o všetkých týchto hodnotách môže dočítať každý, kto si ho zoberie do rúk podobne, ako ho držíte v ruke práve teraz Vy.

Samozrejme nič z toho, čím sme a čo tvoríme nevznikne len tak, mimo voľne. Je potrených veľa síl, ochoty, zriekania i obety. No ani toto všetko ešte nestačí. My vieme, a týmto vydávame svedectvo, že bez Božieho každodenného sprevádzania a neustáleho požehnávania našich súl a dobrej vôle by toto dobro nemohlo uzrieť svetlo sveta.

Budeme radi, ak nasledujúce riadky nášho seminárneho časopisu obohatia aj Vás tak, ako nás obohatil d'alší rok spoločného života, prežitý v kňazskom seminári.

ČAS POSVÄCOVANIA

Vychádzka je tu veľmi oblúbená, je to čas nášho voľna. Tento čas využívame rôzne. Niektorí z nás idú na prechádzku či menšie nákuupy, iní zase volia šport alebo relax v seminári. No sú aj seminaristi, ktorí svoj

Modlitba sv. ruženca s chorými

voľný čas vedia využiť nielen pre seba, ale aj pre dobro druhých. A

starší brat nás, prvákov, pozval k modlitbe sv. ruženca v hospici. Je to

u seminarista aj tým, že svoju vychádzku trávia v Dome sv. Kozmu a Damiána. Možno sa pýtate: Čo taký seminárista môže robiť pri starých ľudoch? Túto otázku som si kládol aj ja, ked' som prišiel do seminára. No jeden

služba spoločenstvu chorých ľudí. V jeden deň v týždni sme mali počas vychádzky navštíviť toto miesto a tráviť čas s trpiacimi. Ponuku som prijal, aj keď s obavami.

Dnes, keď túto službu plním už skoro dva roky, môžem povedať, že mi dáva veľmi veľa. Aj keď čas v seminári je naozaj drahý a voľných chvíľ zase nie je až tak veľa, snažím sa ich využívať hodnotne. Nie vždy sa to darí. Mnohokrát čas, ktorý nám Boh dáva premrhávam rôznymi zbytočnosťami, ale Kristus nám pripomína: „Využívajte čas, lebo dni sú zlé.“ (Ef 5,16) A tak sa aj ja snažím vychádzku v deň, keď príjimam túto službu, využívať na pomoc tým, ktorí to veľmi potrebujú.

Určite každý vie, akí ľudia žijú v hospici. Sú to ľudia v pokročilom veku odkázaní na pomoc druhých. Teraz prežívajú jeseň svojho života a pripravujú sa na prechod do skutočného domova – do večnosti. Sú pripútaní na lôžko a tešia sa z každej jednej návštevy. O to viac

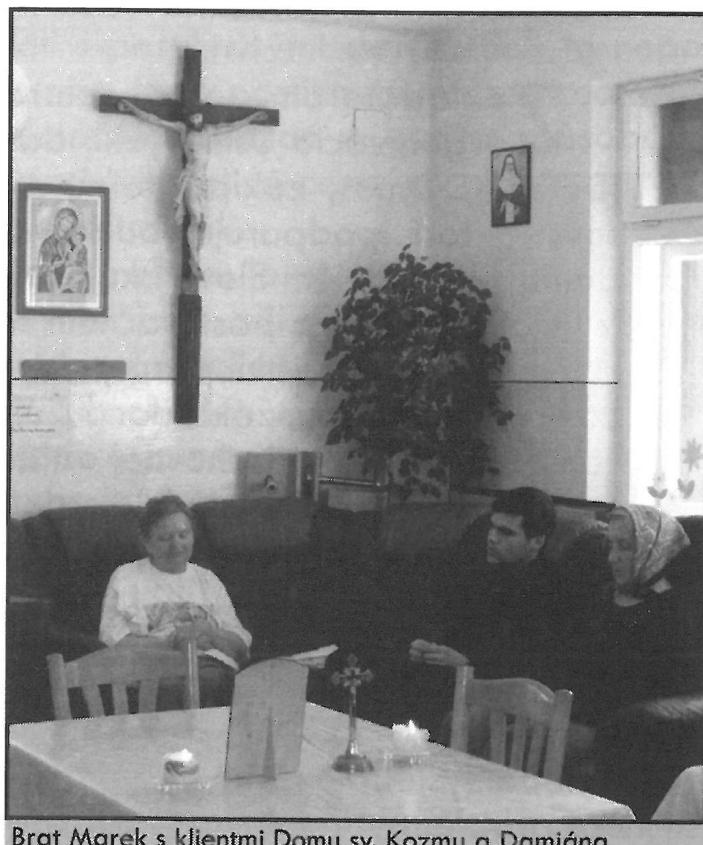
si cenia hostí, ktorí sa s nimi aj modlia. Mnoho z týchto ľudí modlitbu už nevníma, ich zdravotný stav im to nedovoľuje. Sú prítomní na modlitbe, ktorú prednášame za posvätenie ich života. Chvíle, ktoré trávim na tomto mieste mi dávajú veľkú posilu. Často prichádzam do hosi-

cu vyčerpaný po náročnom dni, či sklamany z nevydarenej práce. No po modlitbe alebo rozhovore s chorými sa celá situácia mení. Vždy odchádzam z tohto miesta ako znovuzrozený, povzbudený a naplnený radostou. A to isté cítim aj pri odchode od tých, ktorí celý

deň presedia či preležia na jednom mieste, lebo iné východisko nemajú.

Možno si niekedy ani neuvedomujeme, kol'ko veľa môžeme dať týmto ľuďom jednou modlitbou, jedným milým slovom, jedným úsmevom. Skrze túto službu lásky Pán požehnáva nielen ich, ale aj nás.

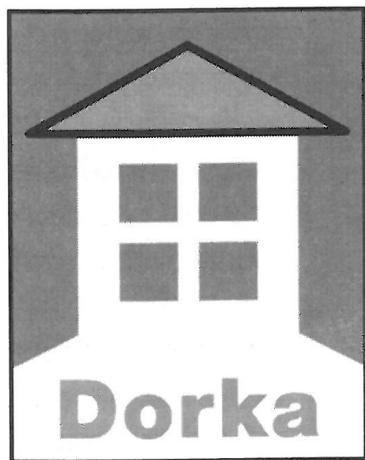
Marek Baran, 2. ročník

Brat Marek s klientmi Domu sv. Kozmu a Damiána

SVEDECTVÁ SEMINARISTOV Z PASTORAČNÉHO ROČNÍKA

CENTRUM PRE OBNOVU RODINY „DORKA“, KOŠICE SVEDECTVO MARTINA KOZEJA

ti v našom centre sú ľudia rôznych vekových skupín, od tých najmenších, až po dospelých a rodičov s väčším počtom detí.

Nikdy by som si ani nepomyslel, že raz budem riešiť také problémy, ktoré by som v seminári nazval len banalitou, no v skutočnom živote, v živote týchto ľudí, sú veľmi dôležité. Sme preto radi, že aj tu, priamo v objekte centra máme modlitebnú miestnosť a po dostavbe druhej polovice už bude k dispozícii aj kaplnka pre klientov, aj pre verejnosť. Práve v nej budú môcť načerpať veľké množstvo síl, potrebných k takejto práci. Priznám sa však, že často sa mi do očí tisnú slzy z toho, že niektorí si to vôbec nevážia.

Tu v tomto centre sme veľmi dobrý kolektív pracovníkov, ale čo je ešte krajsie, považujú nás za rovnocenných spolupracovníkov a nielen za amaterov. Všetkých našich čitateľov by sme tiež chceli poprosiť o modlitby, aby sme úspešne zvládli aj záver tejto našej cesty na pastoračnom ročníku.

Zakladateľom tohto centra je charitatívna organizácia Úsmev ako dar a nadácia DeDo (DEtský DOMov, zakladateľmi sú manželia Ondášovci, ktorí podporujú odchovancov z detských domovov po celom Slovensku), so sídlom v Košiciach. V „Dorke“ sme na pastoračnom ročníku dvaja. Pracujeme tu ako sociálni pracovníci – duchovní poradcovia, čiže našou základonou úlohou je pomáhať rodinám, najmä v duchovnej oblasti. Spočiatku bolo trochu ťažké zvyknúť si, ale s pomocou Pána nie je nič nemožné, takže aj nám sa to podarilo. Klien-

Seminariсти Vlado Marčák a Martin Kozej

SPOJENÁ ŠKOLA PAVLA SABADOŠA, PREŠOV

SVEDECTVO STANISLAVA ČINČÁRA

Je toho veľmi veľa o čom by sa dalo písat', ako som prežíval pasto-
račný ročník. Stretol som mnoho ľudí, zažil rôzne situácie, a to nielen
v škole, ktorá bola miestom môjho pastoračného ročníka, ale aj v Útulku
Archa, ubytovacom zariadení Gréckokatolíckej charity, kde bývam a v
katedrále sv. Jána Krstiteľa, kde pomáham ako kantor.

Na mojom pracovisku, v Spojenej škole Pavla Sabadoša v Prešove, som
sa učil ako pracovať s postihnutými deťmi. Boli to nepočujúce deti, deti
s poruchami reči, alebo inak postihnuté. Práca ma veľmi oslovila, lebo
každé z detí je výnimočné, a každé mi svojim spôsobom niečo dalo. Som
vd'ačný učiteľom, ktorí mi svojimi cennými
radami stále ochotne pomáhali.

Čas na pastoračnom ročníku je pre mňa
príležitosťou kedy môžem bližšie spo-
znávať učiteľov, vychovávateľov, ale aj
žiakov, upratovačky a kuchárky.

Nie je to však jediné miesto, kde som
tentorok trávil. Archa - ubytovacie zari-
adenie Gréckokatolíckej charity, kde sme
so štyrmi spolubratmi bývali a trávili svoj
volný čas, a to pri spoločných modlitbách, dobrom jedle, najmä pudingu
a káve sa stala mojím prechodným domovom.

Na pastoračnom ročníku som sa začlenil aj do farského spoločenstva v
katedrálnom chráme sv. Jána Krstiteľa v Prešove. Vypomáham tu službou
kantora a asistujem pri sv. liturgiách. Toto miesto je pre mňa veľmi vzácné,
lebo tu sa môžem stretávať s Kristom v Eucharistii. Okrem toho sa snažím
aj po práci nájsť si čas na osobnú modlitbu. V tichu aspoň na krátke čas sa
zastaviť, d'akovat' Pánovi za prežitý čas v škole a odovzdávať mu svoje
ťažkosti a problémy pri práci s deťmi, ako aj d'akovat' a prosiť za svojich
známych.

Je to pre mňa požehnaný čas najmä preto, lebo sa stále učím žiť. Žiť
s ľuďmi, milovať ich, načúvať ich problémom, spoznávať životné príbehy,
svedectvá, tešiť sa zo života a úplne sa spoliehať na Pána, mať otvorené
oči i srdce pre službu bratom a sestrám - aj to mi dal pastoračný ročník.

GRÉCKOKATOLÍCKA CHARITA V PREŠOVE

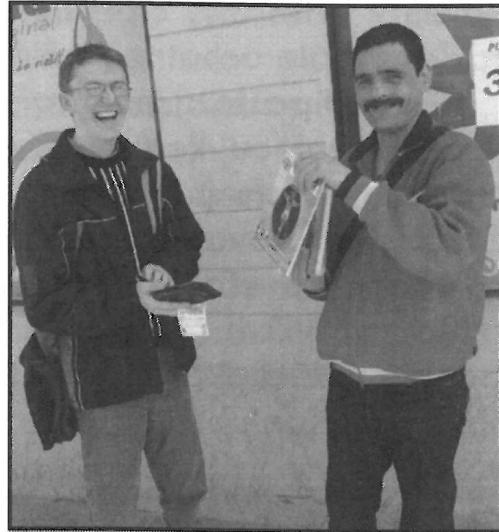
SVEDECTVO MARTINA KRIŠŠA

Už počas štúdia v druhom ročníku v seminári sa vo mne rodila túžba íst' počas pastoračného ročníka pracovať s ľud'mi bez domova, závislými, chudobnými ľud'mi na ulici. Chcel som slúžiť a pomáhať biednym.

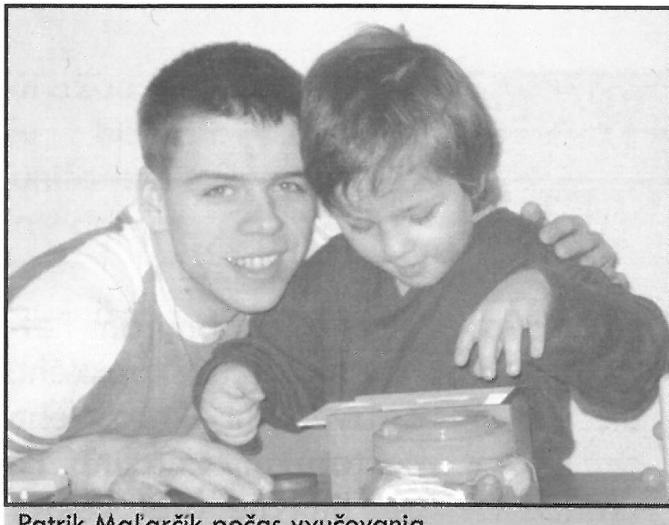
A stalo sa. Boh vyplnil tento môj zámer. Pastoračný ročník trávim medzi klientmi – bezdomovcami na Gréckokatolíckej charite v Prešove. Prvú polovicu času pastoračnej praxe som strávil v redakcii charitného časopisu *Cesta* a pomáhal som s jeho distribúciou. Bolo to ľahších päť mesiacov ako sú tie, ktoré momentálne prežívam v Útulku Archa, pretože v redakcii som neprichádzal tak často do kontaktu s klientmi. Môj nástup do druhej etapy pastoračnej praxe bol ul'ahčený tým, že tu predo mnou pracoval môj spolubrat Miro. Z jeho rozprávania som už trochu poznal prostredie i ľudí, ku ktorým som mal prísť.

Snažím sa do tejto práce vkladať i svoje srdce, a tak sa tešíť z toho, že tu môžem byť. Odmenou pre mňa sú vzťahy, ktoré tu človek rozvíja a prežíva ich hĺbku. Vidím, že sám na to nestačím. Som na to príliš slabý. Spoznal som, že moje srdce stále potrebuje Boha, nech je na ktoromkoľvek mieste. Ako môžem dávať týmto ľud'om lásku? Ved' som hriešny. A práve na Arche som mohol zakúsiť to, čo kedysi povedal Boh svätému apoštolovi Pavlovi a teraz to zakúšam aj ja: „*Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti.*“ (2 Kor 12, 9) Boh túži všetkých, aj mňa, objať a nosiť vo svojom srdci. Tak ako putujúci má veľ'a možností vybrať si cestu, ktorou bude kráčať, ale iba jedna je tá, ktorá je priama a vedie k cielu. Božie slovo hovorí: „*Stúpajú a síl im stále pribúda.*“ (Ž 84, 8) Toto robí Boh s človekom, ak si zvolí správne.

Som rád, že môžem byť medzi týmito ľud'mi. Darovať im úsmev, dobré slovo, pomocnú ruku, a jednoducho byť s nimi, mať o nich záujem. No darovať môžem iba to, čo mám. A ja dostávam mnoho povzbudení od ľudí, ktorí žijú s Bohom a pracujú na Charite. Sú to moji kolegovia. Oni sú tí, ktorí sú svetlom pre ľudí. A to len z milosti, ktorú udeluje Boh. Lebo to On je ten, ktorý: „*Dáva silu ukonanému a bezmocnému dá veľkú zdatnosť.*“ (Iz 40, 29).

Martin Krišš s predajcom časopisu *Cesta*

Patrik Mařárik počas vyučovania

**ŠPECIÁLNA ZŠ S MŠ
PRE ŽIAKOV A DETI
S AUTIZMOM, PREŠOV**

**SVEDECTVO
PATRIKA MAŘÁRČÍKA**

„Miluj svojho blízkeho mako seba samého.“

(Mt 22, 39)

Slová tejto myšlienky vyjadrujú všetko to, čo som mohol prežiť počas môjho pastoračného ročníka v Špeciálnej ZŠ a MŠ pre žiakov a deti s autizmom. Ked' som sa prvýkrát stretol s týmito deťmi, veľmi som sa bál. Mal som v sebe plno strachu a predsudkov. Rozmýšľal som o tom, ako môžem prežiť plnohodnotný čas pastoračného ročníka v takomto prostredí. Mnohé z týchto detí nevedia rozprávať, nevládajú základné sociálne návyky, majú sklon k agresivite, ba dokonca nevedia sa ani hrať.

Postupom času som zistil, že všetka ich agresivita, pasivita a nezáujem je skrytá v tom, že my nerozumieme im a oni nám. No, vďaka skvelým kolegom, ich láske, trpežlivosti, neúnavnej obetavej práci som si aj ja našiel cestičku k týmto Božím dietkam. Neskôr som mohol vidieť to, že ani ja tam nie som kvôli nim, ale oni kvôli mne. Skrže nich som sa mohol učiť skutočne milovať, byť trpežlivý, obetavý, tešiť sa z maličkostí, napríklad, že som mohol urobiť obyčajnú farebnú machuľu na bielom papieri či kotúľať si loptu, alebo vidieť rozkvitnutý kvet. Spolu sme sa učili základným hygienickým návykom - umyť si ruky, jest' samostatne, rozvíjať motoriku, kreativitu, myslenie, hru. So staršími sme sa učili poznávať Boha na hodinách náboženstva. Častokrát sme len tak vystrájali - hrali sme sa na rôzne zvieratká, tancovali, spievali, naháňali sa. Mali by ste vidieť ich radosť, ked' som každé ráno vkročil k nim do triedy. Ich úsmev na tvári a radosť z toho, že niekto má o nich záujem, že niekto ich ma rád a je tam pre nich. Každé ich objatie a úsmev na tvári, mali pre mňa veľkú hodnotu. Mal som veľkú radosť z každého nového slovka, ktoré povedali, alebo z toho, že sme spolu namalovali pekný obrázok.

Ďakujem Bohu za nových priateľov, ktorých som mohol nájsť vo svojich kolegoch a rodičoch týchto detí. Aj vďaka nim som mohol pocítiť nekonečnú Božiu lásku a tejto láske sa aj učiť. Milovať ľudí nezištné, takých, akí sú. Naozaj, každý človek je hodný milovania. Ved' aj v prírode neobdivujeme len uniformné stromy či kvety. Naopak, páči sa nám to, čo narastlo nejak ináč.

DEŇ OTVORENÝCH DVERÍ KŇAZSKÉHO SEMINÁRA

Co je vlastne seminár? Nejaká ubytovňa alebo internát? Či azda nápravno-výchovný ústav pre mladistvých? To sú elementárne otázky, ktoré si kladú ľudia v súvislosti s inštitúciou kňazského seminára.

Rozhodli sme sa vyriešiť tento problém a usporiadali sme, podobne ako ostatné katolícke semináre na Slovensku, Deň otvorených dverí, pri príležitosti „Nedele dobrého Pastiera“. Cestu do druhého domova našich seminaristov v Prešove si našla zhruba stovka návštevníkov, ktorých sme s otvorenou náručou a bránou seminára privítali v nedel'u 3. mája 2009.

Celé podujatie sa začalo v katedrále sv. Jána Krstiteľa spoločnou svätou liturgiou, ktorú slávil o. Marko Rozkoš, rektor nášho kňazského

seminára spolu s o. Ľubomírom Petrikom, kancelárom arcibiskupského úradu, predstavenými kňazského seminára a ostatnými kňazmi. Po skončení svätej liturgie otec rektor pozdravil všetkých hostí a pozval na spoločný obed do seminára. Všetkých zaiste potešíl spoločný obed v kruhu seminaristov a našich vzácných hostí - rodinných príslušníkov, známych a priateľov našich seminaristov i miništrantov či iných spriaznených duší. Po nasýtení našich žalúdkov sme sa smelo mohli venovať predstaveniu seminára. Prvá časť pozostávala z prezentácie v seminárnej aule, doprevádzanej hovoreným slovom. Prezentácia, ktorá predstavila priebeh jedného dňa seminaristu v seminári vyčariala úsmev na tvári nejedného hosta. Ukážka bola zakončená humornou

Prezentácia seminárneho života v aule seminára

súťažou o najkrajšiu bohosloveckú „uniformu“. Ďalšou časťou predstavenia kňazského seminára bola prehliadka jednotlivých častí seminárneho komplexu, kde bol poskytnutý kvalifikovaný výklad zo strany dobrosrdečných seminaristov.

Milé stretnutie sme zakončili v budove PKO Čierny orol na Hlavnej ulici v Prešove, koncertom ku Dňu matiek s názvom Prešovčania Prešovčanom. V programe vystupovali okrem iných aj naši seminaristi. Scénka o stvorení ženy a hodnote ženy - mamy v podaní seminaristov 5. ročníka alebo skladby v podaní spevákov Zboru sv. Romana Sladkopevca boli ocenené srdečným potleskom. Tento benefičný koncert pripravili naši seminaristi v spolupráci s humanitnou spoločnosťou Humanita pre život, pod záštitou

Koncert Prešovčania Prešovčanom v sále PKO Čierny orol

primátora mesta Prešov JUDr. Pavla Hagyariho a prešovského arcibiskupa a metropolitu ThDr. Jána Babjaka, PhD., SJ.

S radosťou a spokojnosťou v srdci sme sa rozlúčili s návštěvníkmi, s nádejou, že sme plnohodnotne zodpovedali otázky prezentované v úvode, s ktorými si naši hostia už dlho lámalí hlavy.

Podvečer k nám privítala ta vzácná návštěva v osobe prof. Tadeusza Zasępu, ktorého sprevádzal náš vlastný Ján Babjak, SJ. Spolu s hostami sme strávili príjemne chvíle pri opekačke, počas ktorej sme si aj schutí zaspievali zopár ľudových piesní. Aj keď unavení, ale v dobrej nálade sme si nakoniec líhali do našich postelí, s vieri, že tento vzácný deň si budú všetci pozvaní ešte dlho pamätať ako príjemný a obohatujúci zážitok.

**Ľuboš Pavlišinovič,
1. ročník**

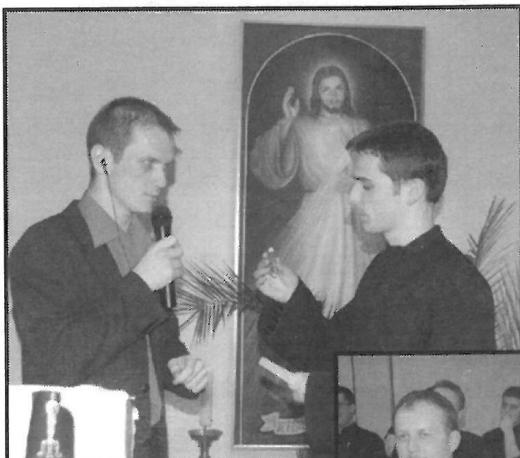
Opekačka s prof. Zasępom a vlastníkom Jánom Babjakom, SJ

Rozlúčka s bratmi šiestakmi

„Niečo sa končí a niečo práve začína.“, takto znejú slová populárnej slovenskej piesne. Tieto slová boli aktuálne aj v našom seminári v sobotu 3. apríla 2009. Aktuálne boli aj očakávania od tých, na ktorých sa tieto slová vzťahovali - bratov šiestakov.

Spomínaná sobota bola dňom rozlúčky s jedenástimi seminaristami šiesteho ročníka, ktorí ukončili formáciu v kňazskom seminári. Bola to najmä rozlúčka s bratmi, ktorých čaká veľký svet, hladný po Bohu, ktorého akosi ľažie hľadá a potrebuje nanovo objavíť.

Rozlúčka sa začala slávnostnou večerou, ktorú sme začali modlitbou za účasti všetkých seminaristov a predstavených kňazského seminára. Po nej nasledoval zábavný program v aule kňazského seminára. Vyzdobená aula, seminaristi, predstavení s rodinami a hlavne bratia šiestaci sledovali krátke filmové dokumenty o jednotlivých bratoch šiesteho ročníka, ktoré spolu s jednotlivými scénkami pripravili seminaristi tretieho ročníka. Kedže večer sa

Bratia šiestaci počas rozlúčkoveho večera

niesol v duchu odovzdávania semi-nárnych Oskarov – Sloníkov, každý šiestak si odniesol cenu resp. darček za ten „svoj dokument“ a predniesol krátky príhovor, ktorým nás povzbudil. Rozlúčkový večer zakončil príhovorom otec rektor Marko Rozkoš.

Naši bratia napokon seminár opustili definitívne na Veľký štvrtok aby, po šestročnej formácii v kňazskom seminári a pasto-račnom ročníku šli a oznámili zgyptom v hriechu prepusťenie, hladných po Božom slove nasýtili a oznámili nádej, ktorou je Boh.

Dakujeme bratom za to, že nám boli skutočne staršími bratmi, za ich oporu a povzbudenie, za všetky chvíle v seminári. Do sveta odišli bratia, aby oživili vzťah ľudí k Bohu pamätajúc slová Ježiša Krista: „Už nie som vo svete, ale oni sú vo svete a ja idem k tebe. Svätý Otče, zachovaj ich vo svojom mene, ktoré si ty dal mne, aby boli jedno ako my“ (Jn 17,11).

Dávid Palaščák, 3. ročník

CELOSLOVENSKÉ STRETNUTIE SEMINARISTOV Košice 2009

Na začiatku mariánskeho mesiaca máj viedli naše kroky do Košíc. Dôvod našej cesty bol jednoduchý. Išlo o stretnutie so seminaristami z celého Slovenska. Účelom stretnutia bolo modliť sa za kňazské povolania.

Vyrazili sme ráno zavčasu, aby sme mohli byť aj s ostatnými bratmi účastní na slávnostnej svätej omši, ktorú celebroval mons.

Alojz Tkáč, košický arcibiskup za účasti predstavených kňazských seminárov.

Počas tejto slávnosti sme vyprosovali u nebeského Otca hojnost' milostí do našich každodenných starostí, ale aj radostí, ktorými je popretkávaná naša cesta ku kňazstvu.

Domáci seminaristi z kňazského seminára sv. Karola Boromejského, nám hned' po svätej omši predstavili história ich Dómu svätej Alžbety. Poučení a krásnym počasím potešení sme sa s nadšením presunuli do jedálne kňazského seminára, aby

sme sa posilnili pred ďalším bohatým programom. Po výdatnom obe-

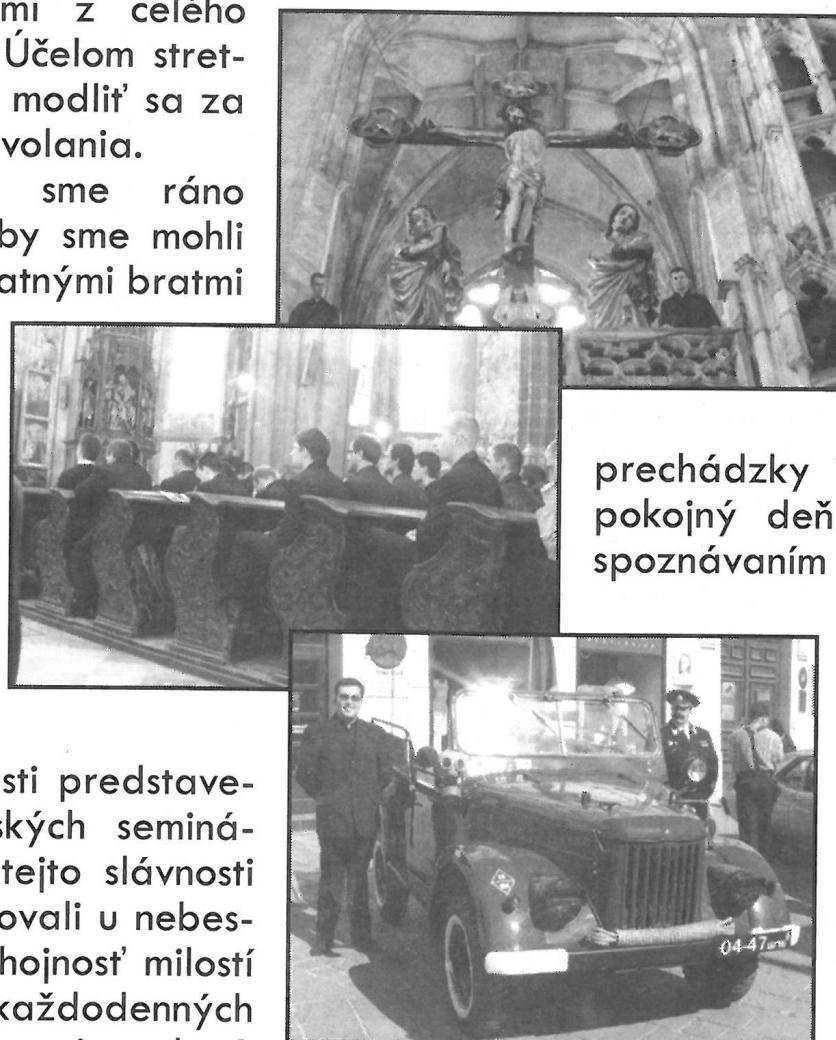
de nás už čakala prehliadka centra Košíc, ktorého záikutia sme objavovali spolu s ostatnými bratmi. Úlohu sprievodcov si na seba zobrali bratia z domáceho semi-

nára. Počas spoľočnej prechádzky sme si užívali pokojný deň a vzájomným spoznávaním sme sa mohli obohatiť a povzbudíť do ďalšieho času našej formácie.

Vďaka Bohu za krásne prežitý deň bolo podvečer slávenie vešpier v semi-

nárnom kostole, kde sme mohli opäť zažívať rozmanité spoľočenstvo bratov. Bol to posledný bod nášho stretnutia. Po rozlúčke sme sa vydali na cestu domov, kde nás čakal náš každodenný, ale stále niečím výnimočný život kňazskej formácie.

Michal Sopko, 1. ročník

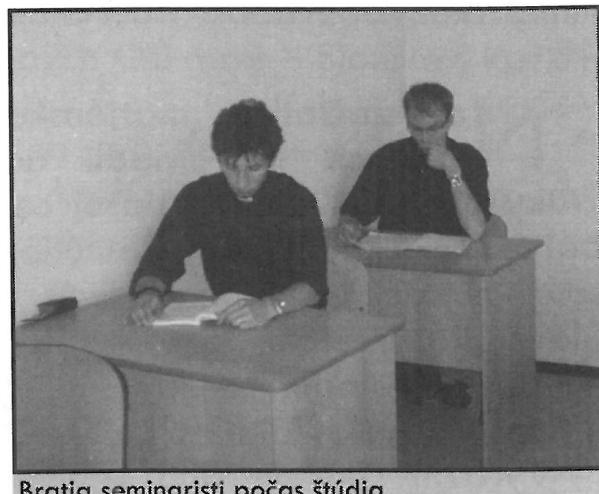

Božia pomoc pri skúškach

Každý študent veľmi dobre vie, káky je to pocit keď sa blíži t'ažká skúška v škole. Naše modlitby sa v tomto období zintenzívnia. Prosíme Pána aby ich vyslyšal. Ale naozaj veríme v silu našej modlitby?

V letnom semestri ma čakali dve skúšky z filozofie. Ked'že filozofia nepatrí medzi moje oblúbené predmety, bál som sa, ako to celé dopadne. S blížiacim sa termínom prvej skúšky vzrastal aj nepokoj a tréma v mojom vnútri. Samozrejme, vo všetkých mojich modlitbách som prosil Svätého Ducha o pomoc a silu. Avšak „povýšil“ som skúšku nad všetko ostatné a zabudol som na Toho, ktorý je nad všetkým. Ked' som si vytiahol otázku hľavou mi preletel verš z knihy proroka Izaiáša, „...čo onemie ako ovca pred svojím strihačom“ (Iz 53,7). Pri večernom sputovaní svedomia som hľadal príčinu svojho neúspechu. Nedokázal som pochopíť, ako je možné, že po toľkých modlitbách a obetách, po toľkom súžení a učení mi skúška nevyšla. Začal som súdiť Boha za to, že mi nepomohol. Súdil som pedagóga, ktorý ma skúšal za to, že bol ku mne nemilosrdný. Súdil som každého a všetkých, len seba nie. Večer pri čítaní listu sv. apoštola Jakuba ma zasiahol verš, „Prosíte, a nedostávate, lebo zle prosíte, a chcete to využiť na svoje náruživosti“ (Jak 4, 3). Uvedomil som si, že chyba nebola v druhých, ale vo mne, v mojej slabej viere. Po úspešnom zvládnutí druhého termínu skúšky, mi Pán ukázal silu úprimnej modlitby. Zaiste na mojom zvládnutí skúšky mala podiel aj sv. Rita z Cascie, ktorá je patrónkou v bezvýchodiskových situáciach a skúškach. Modlil som sa k nej modlitbu študenta pred skúškou:

S tebou, sv. Rita, sa predstavujem Bohu, Stvoriteľovi vesmíru a Svetlu ľudského rozumu. Aby som sa niečo naučil, pri námahe štúdia potrebujem pozornosť. Pomôž mi sústredit' sa, ty, ktorá si bola stále sústredená. Želám si dosiahnuť vnútorný pokoj ovládnutím vášne, i vonkajší pokoj únikom pred roztržitosťou. Potrebujem predvídať: daj, aby som ľahšie chápal veci a udalosti okolo mňa. Pomôž mojej pamäti, aby som nezabúdal. Predovšetkým potrebujem, aby som sa štúdiom zdokonaloval v Božom živote a prezíval ho v čase i vo večnosti. Svätá Rita, odporúčaj ma preto dobrote Ježiša a Márie. Ďakujem. Amen.

Bratia seminaristi počas štúdia

DOMA I VO SVETE

Múdrost' potrebnú pre kňazskú službu môžme získavať' nielen na našej Alma mater v Prešove. Naši seminaristi získavajú skúsenosti so štúdiom posvätej teológie i v zahraničí. Preto by sme Vám tieto možnosti štúdia radi predstavili:

PIO – RÍM

Pontificio Instituto Orientale - takto sa nazýva Pápežský východný inštitút v Ríme. Takmer dve tretiny jeho študentov študujú na Fakulte štúdia východných cirkví. Okrem nej má PIO aj fakultu východného kánonického práva. V Ríme študuje Daniel Černý - minuloročný absolvent nášho seminára.

COR – EICHSTÄETT:

Collegium Orientale Východný inštitút v Nemeckom Eichstätte. Táto inštitúcia je časťou Katolíckej univerzity v Eichstätte. Farby nášho seminára v ňom momentálne háji dvojica Pipa Ján, Mihajlo Pavol. Okrem toho sa tu na kňazstvo pripravovali napríklad viacerí naši seminaristi.

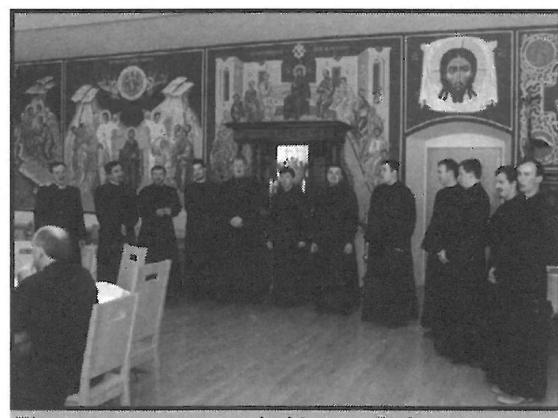
Karlova univerzita - PRAHA

Aj geograficky najbližší susedia vedia prichýliť' našich seminaristov, aby dozreli ku kňazstvu. Výmenné štúdium realizuje Katolícka teologická fakulta Karlovej univerzity v Prahe. Tohto roku v stovežatej metropole (ako sa Praha nazýva) študuje náš brat zo 4. ročníka, Adam Mackovjak. Počas svojho študijného pobytu realizuje aj duchovnú formáciu v bratskom rímskokatolíckom kňazskom seminári v Prahe.

ITI – GAMING

Ústav pre štúdium teológie a histórie kresťanského Východu nachádzajúci sa v rakúskom meste Gaming je ďalšou možnosťou štúdia našich seminaristov. Inštitúcia bola založená v roku 1973 a je súčasťou Viedenskej univerzity. Ako z jej názvu vyplýva, študuje sa na nej teológia kresťanského Východu. Je možné zdokonaliť' sa i v štúdiu jazykov. Tento rok bol medzi študentmi aj Ján Zubko, minuloročný absolvent nášho seminára.

Je potrebné podotknúť', že pre štúdium v zahraničí je potrebný súhlas vlastného biskupa, dobré študijné výsledky a samozrejme ovládanie jazyka v ktorom prebieha výučba. Niektoré kurzy vyžadujú navyše aj ukončenie prvej polovice štúdia – úspešnú štátnu skúšku z filozofie a pedagogiky. Samozrejme každá z inštitúcií, kde sa vzdelávajú budúci kňazi má mať vytvorenú i vhodné prostredie pre duchovnú formáciu, nakol'ko je nevyhnutnou súčasťou prípravy na kňazstvo.

Zbor seminaristov v kolégii v Eichstätte

Pavol Burda, 2. ročník

PRECHOD CEZ ČERVENÉ MORE V NAŠICH ŽIVOTOCH

Jedným zo spôsobov čítania a výkladu Písma, ktoré Cirkev pozná je aj alegorická interpretácia. Je to relektúra - opäťovné čítanie - ktorá pristupuje k staršiemu textu z pohľadu novej dejinnej situácie, a to vo svetle Kristovom a jeho spásneho diela. Nakoľko je alegorickou, zameriava sa na duchovný - symbolický význam. Pozrime sa, ako dnes môžeme čítať stat' zo Svätého písma o prechode židov cez Červené more vo svetle Kristovom.

Izrael vychádza z Egypta a vydáva sa na cestu k slobode - do novej - prisľúbenej zeme. Boh ho cez Mojžiša osloboďil z otroctva, z moci Egypt'anov. To je počiatočnou skúsenosťou každého kresťana túžiaceho po novom živote, ktorý sa môže stotožniť s Izraelem. Aj on je povolaný vojsť do zaslúbenej zeme - stať sa dedičom Božieho kráľovstva. Tak ako ľud skrže Mojžiša - tak aj každý z nás pri krste skrže kňaza je oslobodený z otroctva dedičného hriechu. Lenže diabol sa nevzdáva a chce nám v tom zabrániť. Ako faraón s vojskom prenasleduje Izraelitov, aj my sme stále znepokojovaní a prenasledovaní zlými duchmi. V žalmoch o tom čítame : „Oslobod' ma od prenasledovateľov, lebo sú mocnejší ako ja.“ (Ž 142, 7b) alebo „Moji nepriatelia hovoria o mne ... : „Prenasledujte ho

a chyťte ho...“ (porov.: Ž 71, 10n), a na inom mieste: „Idú mi v päťtach a sledia“ (Ž 56, 7a).

V živote človeka prichádzajú situácie, kedy podľahne hriechu. To každý pozná. Aj žalmy o tom veľa hovoria a opisujú to nasledovne: „Obklúčilo ma smrtiace vlnobitie...“ (Ž 18, 5a) alebo aj „Nech ma nezatopí príval vód, nech ma nepohltí hlbina...“ (Ž 69, 16a). Čím je zlo radikálnejšie, tým viac ho Biblia vyjadruje obrazmi prírody. Preto more či voda v reči Svätého písma často splýva aj s ohrozením, hriechom a smrťou. Aj pre nás je toto Červené more symbolom hriechu - niekedy až smrteľného, ktoré v každom prípade nemôžeme zdolať. Bráni nám tak v ceste k novému životu a diabol vidiac túto prekážku, desí nás ešte viac. Čo sa v takej situácii môže stať? Človek, nedôverujúc ešte Bohu, od strachu podľahne panike a bud' sám skočí do mora, alebo sa vydá nepriateľovi - v tomto prípade len na NEMILOST'. Je tu však ešte druhá možnosť'. Volat' k Pánovi, ako to urobil aj Izrael. Na to Boh čaká. Čaká na volanie, prosbu, aby mohol slobodne - nevnucujúc sa odpovedať, pomôcť..., a tak opäť zachrániť. Vraví Mojžišovi, aby zdvihol ruku a vystrel palicu nad more. Pozrime sa na to vo svetle Kristovom. Čo On robí v našom živote v takej situácii ked' mi volá-

me k Bohu? Dáva svoju moc kňazom. Ďalším obrazom - symbolom je Možiš, ako duchovný sprievodca Izraela. I kňaz, náš duchovný sprievodca, oroduje u Boha za svoj ľud - za nás, za mňa! A Boh mu stále odpovedá: „Zdvihni ruku a žehnaj ... použi moc, ktorú som ti dal...“ Tu je dobré pripomenúť, že palica je často krát používaná ako symbol sily, moci a tak ju môžeme aj teraz vnímať - ako moc, ktorú dal Kristus kňazom. To je skúsenosť každej svätej spovede, kedy kňaz v zastúpení samotného Krista nás žehná a vyslovuje mocné slová: „...a

Ikona prechodu cez červené more

ja, nehodný kňaz, jeho mocou, ktorú mi dal, odpúšťam ti a rozväzujem ťa z pút všetkých tvojich hriechov...“ je to moment, kedy sa pred nami rozostupujú nepriechodné vody našich hriechov. Tak sa zázrak prechodu cez Červené more v sviatosti zmierenia a

pokánia znova a znova opakuje a táto historická udalosť je podkladom skúsenosti nás všetkých, ktorí putujeme do novej, slobodnej vlasti - neba.

Mirón Duda, 5. ročník

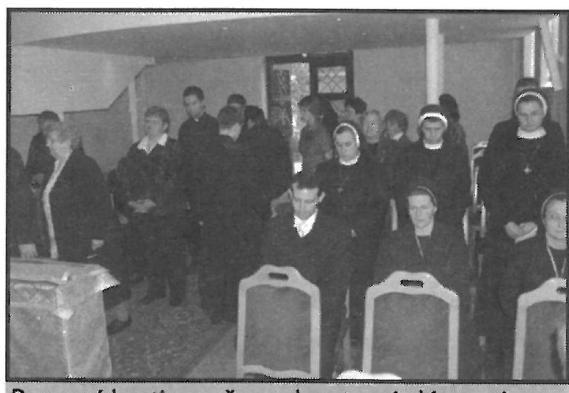
BOH ZOSLAL SVOJHO SVÄTÉHO DUCHA

Svätý Duch k nám stále rozpráva... ešte intenzívnejšie to bolo cítiť teraz, počas sviatkov Päťdesiatnice.

Týždeň pred Zoslaním Svätého Ducha sa konala v našom kňazskom seminári duchovná obnova, počas ktorej sme mohli spoznávať pôsobenie Svätého Ducha v nás. Tento milostivý čas nám zároveň pomáhal duchovne sa uspôsobiť. I na odpustovú slávnosť semenárnej kaplnky zasvätenej Najsvätejšej Trojici

Prvé dva dni týždňa nám počas homílie vysvetľovali naši otcovia špirituálne podstatu duchovnej obnovy a jej potrebu v živote kresťana. Od stredy k nám zavítali traja duchovní otcovia, ktorí nás poučili o pôsobení Svätého Ducha.

V stredu 27. mája 2009 slávil svätú liturgiu o. Anton Parilák. V homílii poukázal na to, aké je dôležité nechať sa viest' Svätým Duchom a konáť pod jeho vplyvom. Aké je potrebné ponoriť sa doňho ako do rieky. Otec Parilák nám predstavil Svätého Ducha prichádzajúceho ako malý prami-

Pozvaní hostia počas odpustovej slávnosti

enok, ktorý sa postupne stáva potôčikom, neskôr riekou, až kým nás celkom nezaleje sťa veľká rieka, v ktorej slobodne plávame. Tento prameň je prameňom živej vody, ktorá oživuje mŕtve more nášho vnútra. Napokon dodal, že kresťan má mať dve skúsenosti, a to so vzkrieseným Kristom, aby som bol dobrým kresťanom a so Sväтыm Duchom, aby som dokázal slúžiť'.

Nasledujúci deň lámal na ambóne seminárnej kaplnky Božie slovo o. Jozef Maretta. Hovoril o „know how“ („vedieť ako“) Svätého Ducha, čiže vedieť ako je to so Svätým Duchom v mojom osobnom živote. Vysvetlil aký účel majú dary Svätého Ducha a ako ich diabol preháňaním môže jednoducho použiť v náš neprospech. Napokon zdôraznil, že dary Svätého Ducha sú iba nástroje, ktorými máme slúžiť celej Cirkvi.

Otec Štefan Paločko sa slova ujal v piatok, 29 mája 2009. Na základe vzťahov v Najsvätejšej Trojici a následkov hriechu v živote človeka nám ponúkol najlepšiu možnosť ako byť šťastný. Nechat' sa vtiahnut' do života Najsvätejšej Trojice a žiť podľa jej príkladu. Boh chce stále konáť v našom živote a je iba na nás, či mu to dovolíme alebo nie.

Bezprostredne pred sviatkami Päťdesiatnice sa v sobotu večer začalo v našej kaplnke sláviť celonočné bdenie. Otočení k Otcovi skrze jeho Syna a otvorení na príchod Svätého Ducha sme spievali moleben k patrónovi nášho seminára, biskupovi Pavlovi Petrovi Gojdíčovi. Nasledoval Akatist k Svätému Duchu, po ktorom sme začali sláviť veľkú večiereň s lítiou, po nej nasledovala utiereň a prvá hodinka. I vďaka týmto modlitbám sme mohli duchovnejšie prežiť nedelňý sviatok Zoslania Svätého Ducha. Na samotný sviatok sme sa modlili večiereň s modlitbami k Svätému Duchu. V pondelok ráno na Sviatok Najsvätejšej Trojice sme sa všetci stretli v kaplnke pri modlitbe utierne. Do Božej prítomnosti sme sa ponorili skrze Akatist k Svätému Duchu, po ktorom nasledovala slávnostná svätá liturgia. Pri tajomstve Eucharistie sme vytvorili spoločenstvo s host'ami, ktorí pomáhajú nášmu semináru a našej formácii. Po liturgii nasledoval Moleben k Svätému Duchu a mirovanie. Po ukončení duchovnej slávnosti nás spolu s host'ami pozval otec rektor k slávnostne prestretému stolu, ktorý bol príležitosťou pre doznenie príjemnej duchovnej atmosféry.

Mirovanie v seminárnej kaplnke

Protosynkel prešovskej archieparchie o. Marcel Mojzeš, spolu s rektorm gréckokatolického seminára o. Markom Rozkošom a rektorm pravoslávneho seminára o. Emilem Jarkovským

Vladislav Petrík, 4. ročník

LETNÝ MINIŠTRANTSKÝ TÁBOR

PRE KOHO?

PRE MINIŠTRANTOV Z NAŠÍCH FARNOSTÍ

KDE?

GRÉCKOKATOLÍCKY KŇAZSKÝ SEMINÁR BL. P. P. GOJDICA, V PREŠOVE

KEDY?

1. TURNUS OD 14. - 17. 7. (1.- 4. ROČNÍK ZŠ)

2. TURNUS OD 18. - 22. 7. (5. - 9. ROČNÍK ZŠ, SŠ)

AK CHCEŠ ZAŽIŤ VEĽA ZÁBAVY, NÁJST NOVÝCH PRIATEĽOV A ZBLÍŽIŤ SA S JEŽIŠOM...

NEVÁHAJ A PRÍD!!!

BLÍŽSIE INFORMÁCIE TI PODÁ DUCHOVNÝ OTEC V TVOJEJ FARNOSTI.

OSEMSMEROVKA

Naši milí čitatelia...

Dnes sme si pre vás pripravili trocha netradične osemmerovku. V tajničke nájdete naše prianie do nasledujúcich dní pre vás všetkých. Ešte vám prezradíme, že znenie tajničky má 17 písmen.

P	S	E	M	I	N	Á	R	O	Ž
E	V	Í	N	N	A	R	É	V	A
P	Ä	H	L	I	T	E	R	A	N
R	T	M	O	D	L	I	T	B	A
E	É	A	T	B	Ľ	K	N	Ý	Z
Š	P	D	S	E	Č	O	A	S	V
O	Í	A	E	I	L	N	K	E	O
V	S	R	R	L	T	A	E	N	N
A	M	B	P	CH	R	Á	M	M	O
!	O	O	P	R	A	M	E	Ň	A

Legenda:

AMEN, EPARCHA, CHLIEB, CHRÁM, IKONA, KÍB, KLIN, LITERA, MODLITBA, OBRAD, OKNO, PRAMEŇ, PRESTOL, PRESOV, SEMINÁR, SVÄTÉ PÍSMO, VÍNNA RÉVA, ZVON

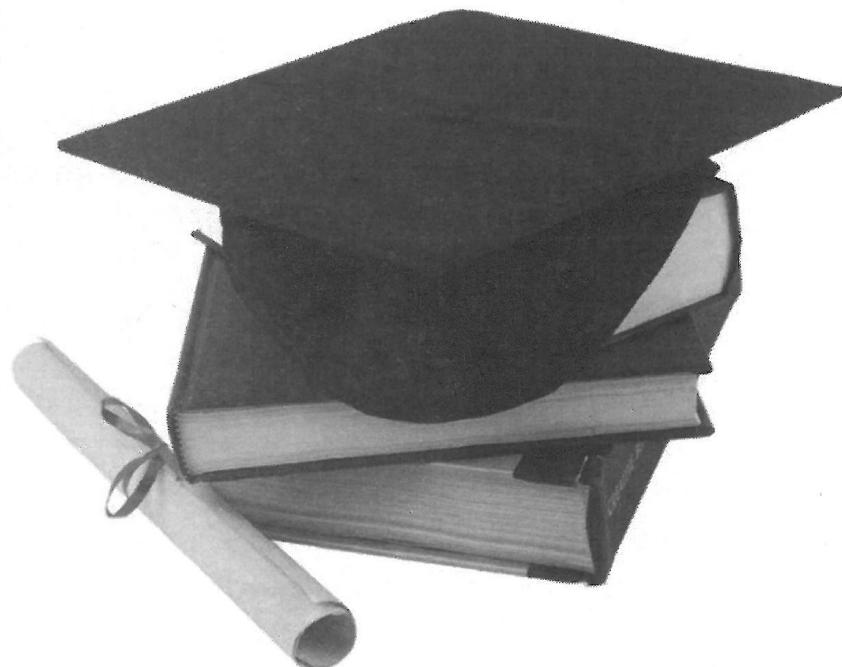
Na konci nedel'nej liturgie kňaz oznamí: „Na budúcu nedel'u si pripravím homíliu o klamstve. Prečítajte si ale predtým 17. kapitolu z evanjelia podľa Marka.“

O týždeň na začiatku nedel'nej homílie: „Tak kto z vás si prečítať 17. kapitolu evanjelia podľa Marka?“

Všetci ľudia sa ochotne prihlásia, na čo kňaz zareaguje: „Tak práve s vami by som si rád pohovoril o klamstve. Evanjelium podľa Marka má totiž len 16 kapitol!“

PREČO NEMÁ BOH TITUL PHD.?

1. Má iba jednu známu publikáciu.
2. Tá je v hebrejčine.
3. Nie sú v nej odkazy na ďalšie pramene.
4. Nebola publikovaná v známom vedeckom časopise.
5. Mnohí pochybujú o tom, že ju napísal osobne. Je nutné priznať, že je známa po celom svete.
6. Jeho schopnosť tímovej práce je veľmi obmedzená.
7. Ostatným vedcom sa nepodarilo zopakovať jeho experimenty.
8. Nepožiadal etickú komisiu o súhlas s experimentovaním na ľud'och.
9. Ked' sa mu jeden pokus nevydaril, pokúsil sa zahladit' stopy utopením pokusných objektov.
10. Jedincov, ktorí sa nechovali podľa očakávania, vyradil z pokusného súboru.
11. Nechodil prednášať, iba odkázal študentom, čo si majú preštudovať.
12. Nechal za seba učiť svojho syna.
13. Prvých dvoch študentov vyhodil, pretože sa naučili niečo navyše.
14. Aj ked' má iba 10 požiadaviek, väčšina študentov v praktickom teste prepadne.
15. Konzultácie poskytuje iba veľmi zriedka, a to ešte na vrcholku hory.

Kamil Ganózcy, 4. ročník

V kupé vo vlaku sedí kňaz, a na ďalšej zastávke sa k nemu prídá punker. Sadne si, vyloží nohy a pozerá von oknom... Kňaz si ho obzerá: roztrhané rifle, potrhaná bunda, ktorá drží len vďaka zicherkám, v nose, v ústach, v ušiach i na obočí nejaká tá náušnica.... kňaz nechápe, a v tom si všimne, že punker ma na krku veľký kríž z ukrižovaným Ježišom. V tom mu to nedá a punkera oslovi: „Chlapče, viete o znamenáten kríž? Prečo ho máte na krku?“ A punker mu odpovedá: „Vieš starký, keby si vedel, čo ten chlapík na kríži pre mňa urobil, tiež by si ho nosil.“

„Pán mi znova riekol: „Chod’ a miluj ženu, ktorá má milenca a cudzošloží, ako Pán miluje synov Izraela, hoci sa oni obracajú k iným bohom a majú radi hroznové koláče.“ Tak som si ju kúpil za pätnásť strieborných, za chomer a letek jačmeňa. A riekol som jej: „Dlhé dni mi budeš sedieť, nebudeš smilniť a muža mať nebudeš, ja tiež nebudem mať nič s tebou.“ Lebo synovia Izraela budú sedieť dlhé dni bez kráľa a bez kniežaťa, bez obety a pomníka, bez efódu a terafimov. Potom sa synovia Izraela obrátia a hľadat’ budú Pána, svojho Boha, i Dávida, svojho kráľa. Privinú sa k Pánovi a jeho darom na konci dní.“

(Oz 3,1–5)

V tomto čítaní Boh prikazuje svojmu prorokovi Ozeášovi, aby nanovo prijal, a aj miloval svoju nevernú manželku Gomeru tak, ako On – Jahve miluje svoj vyvolený národ.

Posledný verš hovorí o prinavrátení sa Izraela k svojmu Bohu. Tento verš sa dá chápať ako happy end. Čo všetko mu však predchádza?

Na vztahu Ozeáša a Gomery Boh zobrazuje svoj postoj k Izraelu. Celým spisom sa tiahne Božia snaha vplývať na správanie nevesty – Izraela v troch fázach:

- 1.) Boh jej môže nastaviť sériu prekážok, aby nemohla ísť so svojimi milencami, a aby sa nakoniec vrátila ku svojmu mužovi
- 2.) môže ju verejne a tvrdo potrestať
- 3.) môže jej odpustiť - jedine pre lásku, dat’ jej prežiť znova medové dni a nový svadobný dar, ktorý by prinavrátil úzku prepojenosť tak, ako to bolo na počiatku manželstva.

V Ozeášovom kázani možno nájsť tieto tri fázy. V prvej chvíli myslieľ na rad dočasných trestov. Ked’ sa všetko úsilie javí neúčinné, Boh oznamuje neodvratný trest: vpád, spustošenie, smrť, exil. Trest však nie je posledným slovom. To, čo triumfuje, je Božia láska, ktorá znova prijíma nevestu, hoci sa úplne nepokajala.

Prečo je toto Ozeášovo posolstvo originálne. Naša náboženská logika totiž príčasto sleduje nasledujúce kroky: hriech – pokánie – odpustenie. Novostou u proroka Ozeáša je to, že sled prevrácia: odpustenie predchádza obrátenie. Boh odpúšťa skôr, ako sa ľud obráti.

To isté hovorí aj Ján vo svojom prvom liste: „Láska je v tom, že nie my sme milovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svojho Syna ako zmiernu obetu za naše hriechy.“ (1 Jn 4,10). Toto neznamená, že pokánie nie je potrebné. Je však skôr odpovedou na Božiu lásku, než podmienkou predchádzajúcou odpustenie.

Spracované podľa: Solčiansky, A.: Proroci a prorocká literatúra

Metod Zorvan, 4. ročník

Neinvestičný fond sv. Ján Krstiteľ', n. f.

Neinvestičný fond sv. Ján Krstiteľ' bol zriadený v roku 2001 prešovským sídelným biskupom. Jeho účelom je podporovať vzdelávanie seminaristov, kňazov, biskupov, žiakov gréckokatolíckych cirkevných škôl i laikov a rozvíjať duchovné a kultúrne hodnoty Gréckokatolíckej cirkvi a tiež chrániť ľudské zdravie.

Vďaka tomuto fondu bolo možné združiť finančné prostriedky pre realizáciu mnohých projektov a podujatí v súlade s jeho poslaním.

Číslo účtu : 10006-66513060/4900
IČO : 36167126

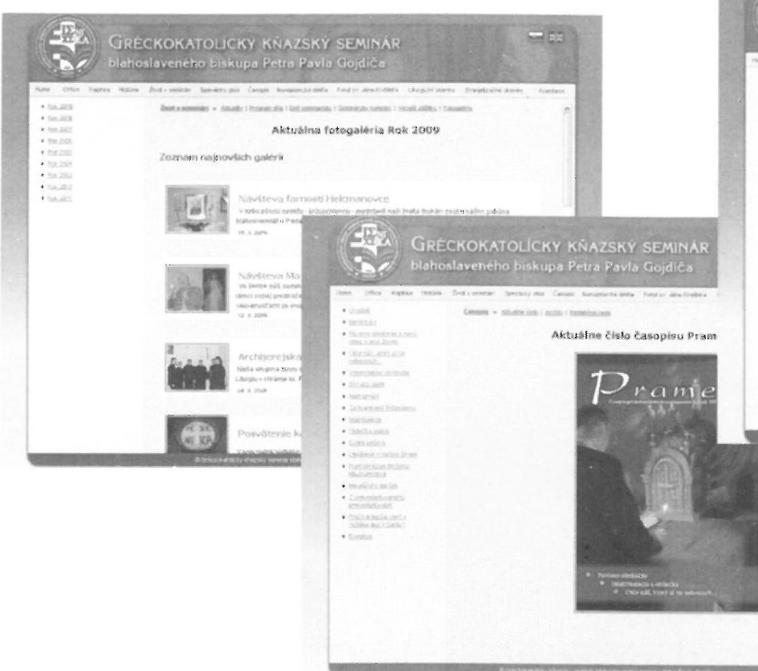
Adresa: sv. Ján Krstiteľ', n. f.

Správca fondu: ThLic. Miroslav Šimko
Sládkovičova 23
080 01 Prešov

tel.: +421 517567380

e-mail: simko@unipo.sk

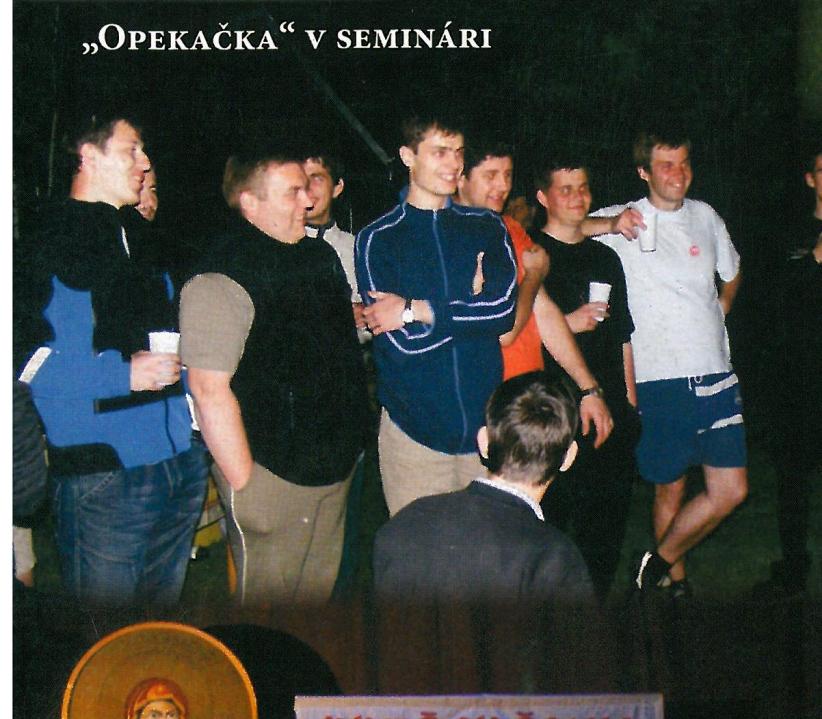
Nech dobrý Boh odmení požehnaním každého, kto prispeje na dobrý účel akýmkol'vek finančným darom.

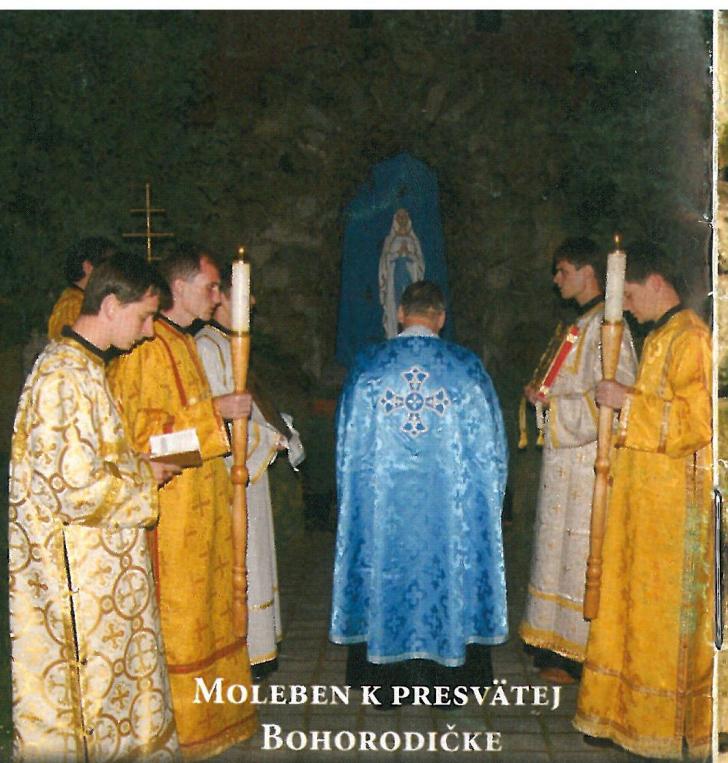
Navštívte našu novú web stránku: www.unipo.sk/gks

SVÄTENIE OZIMÍN

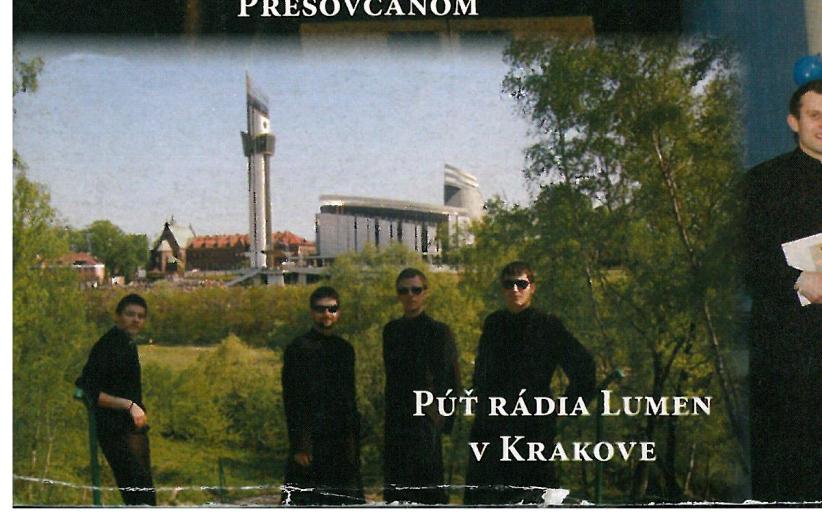
„OPEKAČKA“ V SEMINÁRI

MOLEBEN K PRESVÄTEJ
BOHORODIČKE

BENEFIČNÝ KONCERT PREŠOVČANIA
PREŠOVČANOM

PÚŤ RÁDIA LUMEN
V KRAKOVE

ROZLÚČKA SO ŠIESTAKMI
ALEBO
„SLONÍK 2009“